

MAAILMAN ENSIMMÄINEN ROBOTTINÄYTTELY

Hei! Nimeni on Leonel. Olen 8 vuotias. Ja on tulosa maailman ensimmäinen robottinäyttely. Josta saa robotti pokaalin. Jos voittaa. Aijon pyrkiä voittoon.

Minun paras ystäväni on Fly. Ja siis hän on robotti. Rakensin hänet itse, koska minulla ei ole paljon ystäviä. Olen pitänyt aina tieteestä, roboteista ja kaikesta tuollaisesta.

Aijon yrittää osallistua siihen maailman ensimmäiseen robottinäyttelyyn Flyn kanssa.

Ja anteeksi jos sanon kokoajan sen robottinäyttelyn koko nimen. En vaan pysty olla sanomatta sitä kun se on niin jännää. Tämä on tilaisuuteni näyttää Flyn taidot.

Tein hakemustani robottinäyttelyyn, kunnes äiti huusi syömään. Menin syömään. Ruuaksi oli makaronilaatikkoa. Yksi lempi ruuistani. Otin tosi paljon ruokaa koska oli hirveä nälkä. Kun sain syötyä menin jatkamaan hakemustani. Sitten touhusin Flyn kanssa.

- Tiedätkö että me ajotaan osallistua maailman ensimmäiseen robottinäyttelyyn! Mä huudahdin tosi innoissani.
- Jee! Millon se on millon, Fly vinkui minuakin innoissaamin.
- En ole ihan varma. Mutta se ei ole vielä varmaa että pääsemmekö, sanoin varovasti. Koska Fly oli niin innoissaan.
- Okei, Fly sanoi vähän surullisena.

Kun heräsin huomasin että minulle oli tullut viesti robottinäyttelystä. Menin herättämään Flyn.

- Fly herää! Yritin, mutta turhaan.
- Herää! Sanoin hiljaa.
- Mitä? Fly kysyi ihan unenpöppörössä.
- Katso sain viestin robottinäyttelystä, kerroin mutta kuiskien.
- JEE! Näytä heti! Fly huudahti.
- Selvä, sanoin.
- Siinä lukee että me päästiin siihen kisaan joka on siellä robottinäyttelyssä! Minä huusin niin kovaa että äiti ja iskä heräsi.
- JEE! JEE! Me huudettiin ja pompittiin sängyllä.
- Mitä täällä tapahtuu? Äiti ja iskä kysyivät tullessaan huoneeseen.
- Me päästiin siihen kisaan joka on siellä robottinäyttelyssä! Minä ja Fly huudettiin yhteen ääneen.
- Hyvä kulta! Äiti kehui kyöneleet silmissä.
- Olemme todella ylpeitä, isi sanoi tohkeissaan.
- Se on viikon päästä! Kerroin iloisena.
- Odotan niin innoissani! Fly sanoi myös tosi iloisena.

Oli vielä melkein viikko kisaan. Minä lähdin aamulla kouluun. Minä kerroin kavereilleni kisasta. Ja aika monelle muulle. Fly oli tullut tänään mukaani. Meillä oli tosi kivaa. Koulussa ruokana oli, lihapullia ja perunamuussia. Lisäksi puolukkahilloa nami. Isi tuli hakemaan meidät noin neljän aikoihin. Minä ja Fly touhuttiin koko ilta. Vihdoin oli kisaviikko. Olen niin innoissani. Fly ja minä lähdettiin puistoon testailemaan kaikkia Flyn taitoja. Flylla meni tosi hyvin. Mutta yhtäkkiä Fly tippui ilmasta.

- Oletko kunnossa! Kysyin huolissani.
- Öö äö plÖ ÄÄÄÄ ÖÖ, Fly puhui jostain ihan muusta minä totesin.

Voi ei, mitä on tapahtunut! Mietin todella huolissani.

- Ei nyt voi käydä näin! Minä huudahdin.
- En mitenkään ehdi korjata Flyta ennen kisaa! Minä olin todella huolissani.
- On jo kisaviikko! En mitenkään ehdi! Minä olin ihan hädissäni.

Nappasin Flyn syliini ja lähdin suoraa tietä kotiin. Onneksi äiti ja isä olivat kotona.

- Äiti ja isä, on tapahtunut ihan hirveä juttu, minä aloitin heti ovesta päästyäni.
- Mikä hätänä? He kysyivät.
- Fly tippui yhtäkkiä kesken kaiken ilmasta, minä selitin todella hengästyneenä.
- Voi itku! Isä murehti.
- Mitäs meinasit nyt tehdä? Äiti kysyi.
- No minulla ei ole paljoo aikaa enää kisaan. Kun on enää noin viisi päivää, yritin puhua rauhallisesti.
- No sinun varmaan kannattaa alkaa korjata Flyta heti, että ehdit, isä huomautti.
- Totta! Minäpä tästä lähdenkin heti korjaus hommiin! Minä sanoin reippaalla äänellä.

Lähdin heti huoneeseeni ja otin Flyn mukaan. Pari päivää eteenpäin. Olen nyt päivät pitkät korjailut Flyta. Huomenna olisi kisapäivä. Minua jännittää niin paljon että en pysty hengittämään. Aloin pakkailla kamoja joita tarvitsisin. Sen jälkeen testasin Flyta.

- 1 2 3, minä laskin.

Painoin käynnistysnappia.

- Fly kuuletko minua? Minä kysyin jännittyneenä.
- Kuulen, Fly vastasi.
- Jes! Minä huudahdin.
- Onnistuin! Hihkuin.
- Millon kisa on? Fly kysyi.
- Huomenna, minä kerroin.
- Huomenna? Mutta äsken oli vielä noin viikko? Fly ihmetteli.
- Ai Niin sinä tipuit ilmasta kun harjoittelimme. Ja menit rikki, minä täsmensin.
- Häh? En kyllä mennyt, Fly intti.
- Minä korjasin sinut heti, minä sanoin.

Vihdoin koitti kisapäivä. Lähdimme heti aamulla kohti kisaa. Minua ja Flyta jännitti todella paljon. Kun olimme perillä, me harjoittelimme vielä muutaman kerran. Sitten tuli kuulutus.

- Terve kaikille kisailijoille! Kaikki jotka osallistuvat robotti kisaan olkaa hyvä ja menkää lavan taakse, kuuluttaja kertoi.

Minua jännittää niin paljon!

- Niin paljon hyviä esityksiä, minä kuiskasin Flylle.
- Niinpä! Fly tokaisi.
- Seuraavaksi Leonel ja Fly! Kuuluttaja huusi.

Me menimme lavalle ja näytimme sen mitä osasimme. Kyllä te tiedätte mitä me tehtiin. Vihdoin se oli ohi! Tuomarit aloittivat.

- WOU! Mitä esityksiä! Yksi tuomareista kehui.
- Joo just niin! Toinen tuomareista sanoi.
- Hyvää työtä! Viimeinen tuomari kehui.
- Ja sitten voittaja! Tuomarit sanoivat kaikki yhdessä.
- Ja voittaja on.... (rumpujen pärinää) Leonel ja Fly!
- JEEEEEEEE! Me vaan kiljuttiin.

Ja muuten me vaan ei voitu uskoa mitä oli tapahtunut. Mutta tälläinen matka meillä oli kiitos sinulle kun jaksoit seurata tätä unelmaani josta vihdoinkin tuli totta.